

מ"ת 65345/01/23 - מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י נגד חליל אבו צהבאן (עציר)- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 65345-01-23 מדינת ישראל נ' אבו צהבאן(עציר)

בפני כבוד השופט יניב בן הרוש
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד מורן אלקבץ-עומסי
חליל אבו צהבאן (עציר)- בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד יוסי לין

החלטה

רקע

1. לפני בקשה להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים בכתב אישום המייחס למשיב (להלן: **המשיב**) ביצוע שלוש עבירות **סחר בסם מסוכן**, לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1977.
2. על פי עובדות כתב האישום, באישום הראשון בתאריך 2.1.23 סחר המשיב בסם מסוכן בכך שמכר למאניט בוסית (להלן: "אוד") ול-WASAN AUBONBAN (להלן: "טה") סם מסוכן מסוג METHAMPHETAMINE במשקל 5 גרם בתמורה ל-2,700 ש"ח. באישום השני בתאריך 2.1.23 בהמשך לאישום הראשון, סחר המשיב בסם מסוכן בכך שמכר לאוד ולטה סם מסוכן מסוג METHAMPHETAMINE במשקל 7 גרם בתמורה ל-3,000 ש"ח. באישום השלישי בתאריך 4.1.23, סחר המשיב בסם מסוכן בכך שמכר לאוד ולטה סם מסוכן מסוג METHAMPHETAMINE במשקל 25 גרם בתמורה ל-3,000 ש"ח.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה הפנתה לחומר הראיות ובעיקר לעדויות המפלילות של אוד וטה. הצביעה על קשר טלפוני בין המשיב לבין אוד, ראייה מפלילה נוכח הכחשת המשיב כל קשר עם אוד.
4. בטיעונים בכתב שהגישה לאחר הדיון הוסיפה ב"כ המבקשת והפנתה ביתר דיוק להודעותיהם של אוד וטה, למחקרי תקשורת וממצאי פריקת הטלפונים הסלולאריים.
5. ב"כ המשיב טען כי המשיב לא מכר סמים לאוד וטה. הפנה לסתירות בעדויותיהם של השניים, ולכך שהמשיב לא הופלל מלכתחילה, אלא רק בהמשך החקירות של אוד. ציין כי נפל פגם בכתב האישום במובן בו אין אזכור של השעות המדויקות בהן בוצעו עסקאות הסמים, פגם שבפוגע באפשרותו של המשיב להתגונן. הפנה לכך

שהחוקר הכניס מילים בפיהם של אוד וטה.

6. בטיעונים בכתב שהגיש לאחר הדיון הוסיף ב"כ המשיב והפנה לחוסר העקביות שבגרסאותיו של אוד ביחס למועדי העסקאות וביחס לתמורה ששילם עבור הסמים, למחדלי החקירה ובעיקרם אי בדיקה של האליבי, והעובדה שאצל אוד נתפסו סמים בכמות גדולה יותר מזו שנטען כי קנה מהמשיב.

דין

7. בפתח הדיון אתאר בקצרה את התשתית הראייתית כנגד המשיב:

א. עדויותיו של אוד - אוד מסר מספר רב של עדויות במשטרה ואלו עיקריהן.

בחקירתו מיום 5.1.23 טען אוד כי הרכב של חבר שלו. הכחיש שימוש בסמים. לא מסר ממי קנה את הסמים, אך כשהשוטר שאל אותו אם תאילנדי מכר לו סמים, ענה שכן.

בחקירתו מיום 8.1.23 מסר שהרכב שייך למשיב. תחילה מסר שקנה את הסמים מחברו טה. אך בהמשך שאל את החוקר: "**אם אני אספר לך מה אני אקבל?**". החוקר ענה לו: "**לא תקבל כלום. תעשה לעצמך טובה ותספר אמת**". משם ואילך מסר אוד כי קנה את הסמים מהמשיב. סיפר על שלושה מקרים בהם קנה סמים מהמשיב. בסוף דצמבר, בתאריך 2.1.23 ובתאריך 4.1.23.

בחקירתו מיום 10.1.23 מסר כי קנה את הרכב מהמשיב. מסר כי מוכר את הסמים לחבריו התאילנדים. קונה גרם ב-400 ₪ ומוכר גרם ב-500 ₪. קנה סמים מהמשיב לראשונה בחודש דצמבר - 7 גרם במחיר 3000 ₪. כמו כן קנה סמים מהמשיב בתאריך 2.1.23 - 5 גרם במחיר 3000 ₪ ובהמשך לכך 7 גרם במחיר 3000 ₪.

בחקירתו מיום 11.1.23 בשעה 14:04 מסר שהטלפון של המשיב הוא 052-4983887.

בחקירות מיום 11.1.23 שעה 14:19 מסר כי חושש מפני המשיב. מסר שקנה מהמשיב סמים בתאריך 4.1.23 וכן בתאריך 2.1.23 ובסוף חודש דצמבר.

בחקירתו מיום 18.1.23 מסר כי בתאריך 4.1.23 קנה סמים מהמשיב. היה יחד עם חברו טה. אישר קשר טלפוני עם המשיב.

בחקירתו מיום 22.1.23 מסר שקנה את הרכב מהמשיב. הסביר לגבי שווי הסמים, כי בחלק מהמקרים קנה באשראי.

ב. הקשר הטלפוני בין אוד לבין המשיב - לטענת המבקשת, המשיב משתמש בטלפון שמספרו 052-4983887, ובאמצעותו עמד בקשר עם אוד שמספר הטלפון שלו 055-9698323. המשיב התכחש לכך בחקירותיו במשטרה.

עיון בחומר הראיות מלמד על מספר דרכים עצמאיות לשייך את מספר הטלפון 052-4983887 למשיב. ראשית, מכשיר הטלפון נמצא בסמוך למשיב במעמד מעצרו. (דו"ח פעולה סרגי דיאצ'וק מיום 11.1.23) שנית, אוד מסר בחקירותיו שהיה בקשר עם המשיב בטלפון 052-4983887, באמצעות מספר הטלפון שלו

055-9698323. (חקירה מיום 8.1.23) חברו טה אף אישש זאת בחקירתו במשטרה. (חקירת טה מיום 18.1.23) **שלישית**, מחקר תקשורת ביחס לטלפון 052-4983887 מלמד על קשר עם מספר טלפון 055-9698323, השייך לאוד. (פלט שהופק על ידי אופיר גולן) **רביעית**, קיימת התכתבות ענפה בוואטסאפ בין מספר טלפון 052-4983887 לבין הטלפון של אוד 055-9698323. (א.ג. 500). **חמישית**, בפריקה של טלפון 052-4983887 התגלו תמונות של המשיב ושני רשיונות רכב על שם המשיב. **שישית**, ממסמך ההשוואה שערך רס"מ אוהד פרץ עולה הלימה בין איכוני הטלפון הפרטי והמבצעי של המשיב ב-13 מועדים שונים, בקרבת זמן משמעותית, למעט האיכון ברהט.

ג. גרסת המשיב - המשיב הכחיש בחקירותיו כי מכר סמים לאוד, ולמעשה הכחיש כל קשר עם אוד. (חקירה מיום 22.1.23) המשיב אף הכחיש קשר לטלפון שמספרו 052-4983887, ולרכב שמספרו 59-702-51. (חקירה מיום 15.1.23)

8. משהוצגה התשתית הראייתית אקיים עתה דיון נורמטיבי:

ד. הלכה היא כי בבחינת התשתית הראייתית בהליכי מעצר בית המשפט לא יידרש לטענות הנוגעות למהימנות או למשקל. ראו למשל בש"פ 1385/15 **כהן נ' מדינת ישראל**. על כן רק במקרים חריגים ייתן בית המשפט דעתו לטענות לגבי מהימנות העדים כאשר: "**חומר הראיות מגלה על פניו סתירות או פירכות מהותיות המלמדות על חולשה בולטת בתשתית הראייתית**" ראו למשל בש"פ 9896/16 **מחיסן נ' מדינת ישראל**.

ה. אין לכחד, אוד לא מסר את שם המשיב כמי שמכר לו את הסמים בחקירתו הראשונה מיום 5.1.23, אלא רק במהלך חקירתו השנייה מיום 8.1.23. יחד עם זאת, לא מצאתי כי מדובר בפרכה מהותית המלמדת על חולשה בולטת בתשתית הראייתית. אוד אמנם לא מסר את שמו של המשיב בחקירה הראשונה, אך משמסר את שמו של המשיב במהלך חקירתו השנייה התמיד בגרסתו זו עד לאחרונה שבחקירותיו. כמו כן, במהלך חקירתו מיום 11.1.23 מסר אוד כי הוא חושש מפני המשיב. יש בכך כדי לספק הסבר אפשרי להתנהגות של אוד. כמו כן, יש לזכור כי גרסתו של אוד, בחקירה הראשונה הייתה שקרית, משום שבאותו שלב לא סיפר על מכירת הסמים על ידו לאחרים. אך משבחר לספר אמת לחוקריו, אף סיפר על מקרים בהם הוא מכר סמים לעובדים תאילנדים אחרים. אלו אישרו את גרסתו. ראו למשל חקירת phonchalant מיום 17.1.23, חקירת kraitsadan מיום 15.1.23, חקירת yodmao מיום 15.1.23 וחקירת santiphong מיום 22.1.23.

ו. ביחס לתאריכי העסקאות או לסכומים המדויקים, לא מצאתי, כי אלו נובעים מחוסר מהימנותו של אוד, משום שאוד חזר על עיקרי הדברים לאורך חקירותיו. זאת ועוד, על פי הצהרת התביעה מסתבר כי התביעה לא הגישה אישום ביחס לאירוע מדצמבר, לא בשל אי אמון בגרסתו של אוד, אלא בשל טעות. ככל שיש אי דיוקים, כאלה או אחרים, וודאי שלא מדובר בסתירות או פרכות מהותיות, ודינם להתברר עד תום במסגרת ההליך העיקרי, שם יחקר אוד על ידי הצדדים ובית המשפט יכריע בהתאם להתרשמותו מעדותו ומעמידתה ביחס לחומר הראיות.

ז. בחומר החקירה אף נמצאו חיזוקים לעדותו של אוד. **ראשית**, קיימת אינדיקציה לקשר טלפוני בין אוד למשיב, נתון חשוב במיוחד נוכח הכחשה גורפת מצד המשיב לכל קשר ביניהם. **שנית**, בטלפון המבצעי של המשיב שמספרו 052-4983887 נמצאה תמונה של רכב הונדה שמספרו 59-702-51. אוד טען שקנה רכב זה מהמשיב. המשיב הכחיש זאת. לפיכך, מציאת תמונות הרכב של אוד בטלפון של המשיב מסבכת את המשיב ומחזקת את עדותו של אוד. **שלישית**, בטלפון המבצעי של המשיב שמספרו 052-4983887 נמצאו תמונות של משקל דיגיטלי, שטרות כסף ושקיות ובהן חומר לא מזהה במשקל מספר גרמים. **רביעית**, טה אישר בחקירתו שקנה ביחד עם אוד סמים מהמשיב, ואף אישר שראה את המשיב במעצר. (חקירה מיום 18.1.23) **חמישית**, בחומר הראיות נמצאו עדויותיהם של מספר עובדים תאילנדים שאישרו את גרסתו של אוד ביחס לכך שמכר להם סמים. עדויות אלו אינן מפלילות את המשיב, אך מעניקות חותם של אמינות לעדותו של אוד, שהפליל את עצמו.

ח. הנה כי כן, קיימת עדות מפלילה כנגד המשיב, ואף נמצאו לה חיזוקים בחומר החקירה. מנגד, גרסתו של המשיב מרחיקה עצמו מכל קשר עם אוד, באופן שנסתר חזיתית על ידי חומר הראיות. לפיכך, מצאתי כי הכחשת היכרות עם אוד, מצד המשיב, הינה בבחינת שקר שעולה לכדי סיוע של ממש לעדותו של אוד. זאת משום, ששקרי נאשם בנוגע לסוגיה מהותית אף יכולים לעלות לכדי סיוע. ראו למשל ע"פ 5373/12 **אבורמד נ' מדינת ישראל**.

ט. אם כן, מצאתי כי בחומר החקירה אף קיימות תוספות ראייתיות, שהינן למעלה מן החיזוק הנדרש לעדות שותף.

9. עתה אתפנה לבחינת טענות ההגנה:

א. חסר עקביות בגרסאותיו של אוד - כפי שצינתי לעיל, בחקירתו הראשונה אוד לא מסר את פרטי המשיב כמי שמכר לו סמים. זאת עשה, רק במהלך חקירתו השנייה. החשוב לענייננו, הוא שלא מצאתי כי מדובר במכניזם של הפללת שווא. להבדיל מאי דיוקים הנובעים ממגבלות זיכרון. וזאת ממספר טעמים. **ראשית**, לא הוכח קיומו של מניע מצד אוד להפליל את המשיב. **שנית**, הפללת המשיב לא סייעה לאוד לשפר את מצבו המשפטי, אלא רק חיזקה את הראיות כנגדו, העמיקה את מעורבותו בעולם הסמים וחשפה אותו לסיכון גבוה יותר. **שלישית**, אין מחלוקת כי אוד החזיק כמות גדולה יותר משמעותית מזו שטען שקנה מהמשיב, ללמדנו שהמשיב לא טען כי קנה את כל הסמים מהמשיב, כפי שיכול היה לעשות, לו היה רוצה להפליל את המשיב. ומשכל זה נאמר, יש לזכור כי ככלל, טענות בדבר הפללת שווא, דינן להתברר בהליך העיקרי, משום שהן מחייבות הכרעה בין גרסאות סותרות וקביעת קביעות נחרצות ביחס למהימנות עדים, דבר שניתן לעשות רק לאחר שמיעת העדים.

ב. מחדלי חקירה - לטענת ב"כ המשיב היה על המשטרה לבדוק את טענת האליבי של המשיב. אכן, באופן רגיל על המשטרה לחקור טענת אליבי, אך בענייננו לא מצאתי כי מדובר במחדל חקירה משמעותי, בשים לב לכך שממילא אין שעות מדויקות לביצוע עסקאות הסמים ובשים לב לכך שהעבודה בשטחים פתוחים מאפשר מפגש רגעי עם אחר, בין לבין. כך או אחרת, כפי שנקבע מזה כבר: "**השאלה אינה האם אפשר וראוי היה לנקוט בצעדי חקירה**

נוספים, אלא האם יש די ראיות המוכיחות את האישום מעבר לספק סביר. ראו למשל ע"פ 2661/13 **יחייב נ' מדינת ישראל**. כל זאת משום שמחדל חקירתי אינו מתקיים כל אימת שמשטרת ישראל לא פעולת באופן מיטבי, אלא רק באותם מקרים בהם בהתנהלותה פגעה בזכויות הנאשם. בענייננו, לא התרשמתי, לעת הזו כי מדובר במחדל חקירתי שיש בו להקחות מעוצמת הראיות.

ג. חקירה סוגסטיבית - אכן, במהלך חקירות המעורבים, החוקרים שאלו מספר שאלות לא פתוחות באופן שעלול לכוון את תשובת המעורבים. אין ספק כי חקירה שכזו עלולה להשפיע לעיתים על משקל העדויות בהליך העיקרי. אך לא מצאתי כי יש בה כדי לשנות מעוצמת הראיות בשלב הדיון בראיות לכאורה, משום שעיקרי הדברים נאמרו מלכתחילה מפי העדים עצמם. ובעיקר, יש לזכור, כי היה זה בעיקר אוד שהפליל את עצמו ומסר לחוקריו גרסה נרחבת ומפורטת ביחס לשלל עבירות פליליות שביצע.

10. סוף דבר, מצאתי כי משקלן המצטבר של הראיות מקים פוטנציאל ראייתיסביר להרשעה בעבירות סחר בסם מסוכן. בחנתי את טענות ב"כ המשיב כמפורט לעיל, ולא מצאתי כי הן מלמדות על חולשה בחומר הראיות. מה גם שבכל אופן מקומן להתברר במסגרת ההליך העיקרי.

11. אשר על כן, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב.

עילת המעצר

12. בעבירות סמים הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים, בשל המסוכנות הרבה לשלום הציבור ואף בשל כך שלרוב לא ניתן להפיג את המסוכנות הטבועה בנאשמים אלה באמצעות חלופת מעצר ראו למשל בש"פ 2878/17 **אטיאס נ' מדינת ישראל**.

13. במקרים חריגים ניתן לשקול חלופת מעצר ובפרט כאשר מדובר בנאשם צעיר ללא עבר פלילי שמעורבותו בעבירות הייתה מצומצמת ראו למשל בש"פ 8155/15 **קלר נ' מדינת ישראל**.

14. הסמים בהם סחר לכאורה המשיב אינם סמים קלים, כך שאף אין מחלוקת לגבי עוצמת המסוכנות. למחלוקת ביחס לסמים קלים ראו למשל, בש"פ 3812/21 **מוקלד נ' מדינת ישראל**. ומנגד ראו בש"פ 8829/21 **ציאדה נ' מדינת ישראל**.

15. מדובר בשלוש עסקאות סם, בכמויות לא קטנות ובתמורה לסכומי כסף גבוהים.

16. בצד האמור, יש לזכור כי המשיב נעדר עבר פלילי. ועל כן, אין לסתום את הגולל על האפשרות, למעצר באיזוק אלקטרוני. אך זאת אוכל לשקול רק לאחר שאקבל את חוות דעת שירות המבחן לגבי מידת המסוכנות הנשקפת מפני המשיב. מידת הזהירות בה יש לנקוט בעבירות סמים נלמדת אף מהוראת המחוקק בסעיף 20ג(ב) לחוק המעצרים, שלא להורות על מעצר באיזוק אלקטרוני בעבירות מסוג זה אלא לאחר קבלת תסקיר.

17. בענייננו, לא מצאתי כי מתקיימים טעמים חריגים המצדיקים סטייה מהוראת סעיף 20ג(ב) לחוק המעצרים. ההיפך הוא הנכון, נראה כי מדובר במי שנטוע בעולם הסמים וממוקם גבוה בשרשרת הפצת הסם, כמי שנמצא

לכאורה מוכר סמים למי שהינם בעצמם סוחרי סמים. זאת ועוד, האפשרות לשחרר או לעצור באיזוק אלקטרוני מותנית ביכולת ליתן אמון במשיב. אמון אשר לא בנקל יזכה בו המשיב, לא כל שכן נוכח מעשיו המלמדים כי הוא נטוע בעולם הסמים וגרסתו במשטרה, אשר נמצאה בשלב זה כבלתי מהימנה במיוחד. בהיעדר יכולת ליתן אמון במשיב כבר עתה, לא אוכל לשחררו טרם קבלת הערכת מסוכנות מקצועית בעניינו, שתוכל להתבצע בסיועו של שירות המבחן. אם כן, רק לאחר שיעבור המשיב את השלב הראשון במבחן הדו שלבי, יהיה ניתן לעבור לשלב השני ולהידרש לבחינת חלופה על ידי שירות המבחן. ראו למשל בש"פ 3002/06 סאעידה נ' מדינת ישראל.

18. סוף דבר, עניינו של המשיב ייבדק על ידי שירות המבחן ולאחר מכן תתקבל החלטה סופית.

**ניתנה היום, ט' אדר תשפ"ג, 02 מרץ 2023, במעמד
הצדדים.**